শুৱালকুছি বুদৰাম মাধৱ সত্ৰাধিকাৰ মহাবিদ্যালয়,শুৱালকুছি

SUALKUCHI BUDRAM MADHAB SATRADHIKAR COLLEGE, SUALKUCHI

Affiliated to Gauhati University

Supporting Documents for
NAAC Self Study Report (SSR)
(3rd. Cycle) Period: 2018−2023)

Criterion: III	**RESEARCH, INNOVATIONS & EXTENTION**
Key Indicator: 3.3	**RESEARCH PUBLICATION AND AWARDS**
Metric Number: 3.3.2	Link for the list of book chapters

Submitted by:
SBMS College, Sualkuchi

PHOTO COPY OF BOOKS/CHAPTER/ARTICLE

(2018-2019)

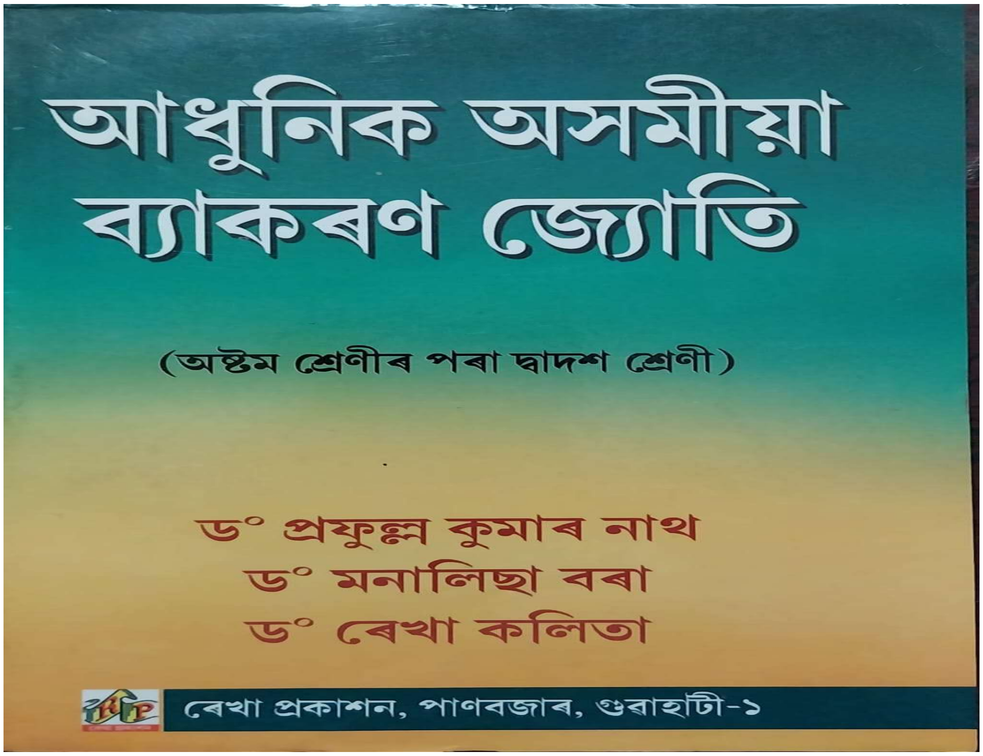

ADHUNIK ASOMIYA BYAKARAN JYOTI

A Grammar of Assamese Language written by Prof. Prafulla Kumar Nath, Dr. Manalisa Borah and Dr. Rekha Kalita and published by Sri Deben Kalita on behalf of Rekha Prakashan, Panbazar, Guwahati-1, First Edition : November, 2018

Price : Rs. 150/- only

আধুনিক অসমীয়া ব্যাকৰণ জ্যোতি

ISBN : 978-93-87930-02-2

প্ৰকাশক ঃ ৰেখা প্ৰকাশন
পাণবজাৰ, গুৱাহাটীৰ- ১,
ফোন ঃ ৮৮৭৬০-০১২২৮
© ঃ প্ৰকাশক
প্ৰথম প্ৰকাশ ঃ নবেম্বৰ, ২০১৮
মূল্য ঃ ১৫০/- টকা
বেটুপাত ঃ ৰূপম দত্ত
অংগসজ্জা ঃ দুৰ্গাপ্ৰসাদ হাজৰিকা
বৰ্ণ সংস্থাপন ঃ কল্পিতা হাজৰিকা
নিবিড় ডিটিপি চেন্টাৰ
মুদ্ৰণ ঃ আঙ্গিক প্ৰেছ
গুৱাহাটী

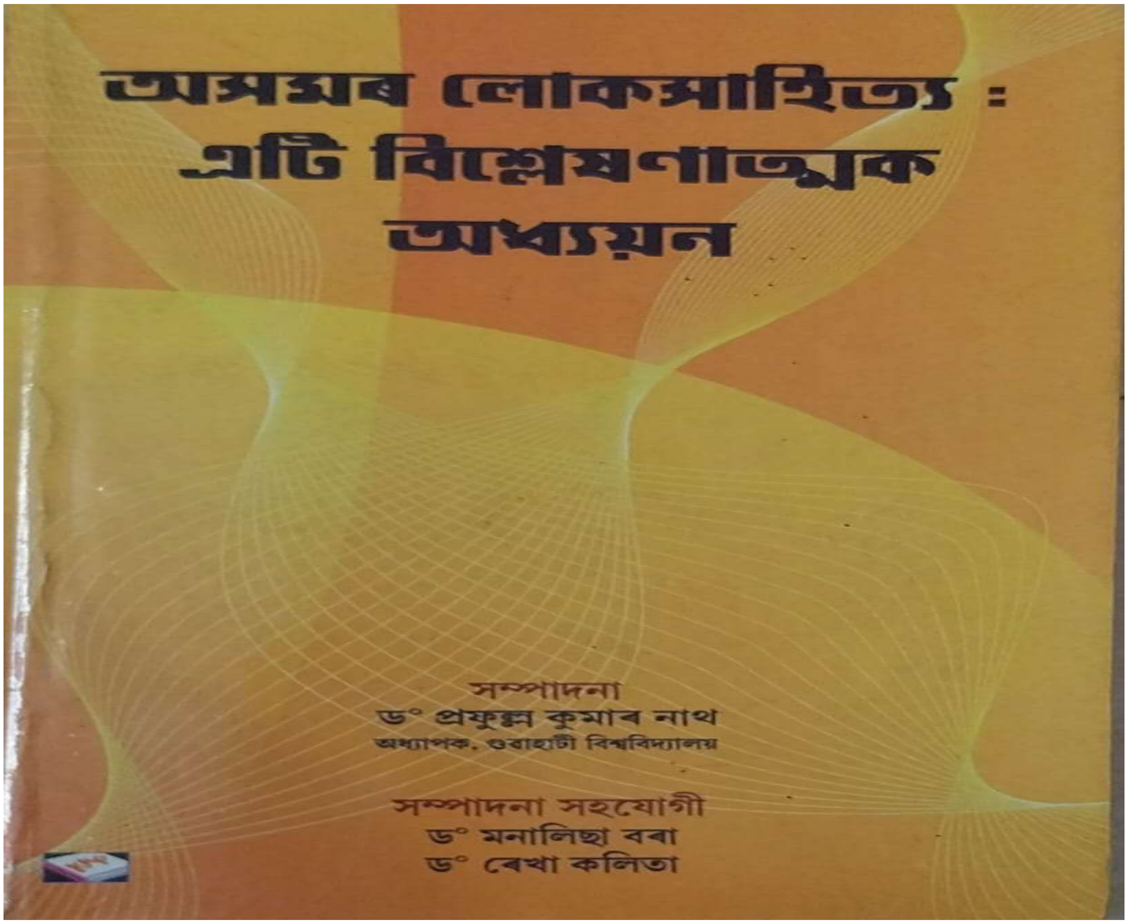

প্ৰকাশক
কে কে পাব্লিকেশ্বন
দেৱান মাৰ্কেট, প্ৰথম মহল, বামুণীমৈদাম, গুৱাহাটী-৭৮১০২১
(অসম মাধ্যমিক শিক্ষা পৰিষদ আৰু অসম উচ্চতৰ মাধ্যমিক শিক্ষা সংসদৰ ওচৰত)
Mobile No. : 7086656607, 9132622624
WhatsApp No. : 8638894879
Website : www.kkpublication.in
e-mail : kkpublication10@gmail.com
info@kkpublication.in

'**Asomor Lokasahitya : Eti Bislesanatmak Adhyayan**' edited by Prof. Prafulla Kumar Nath, Prof. Deptt. of Assamese, Gauhati University and Published by KK Publication, Bamunimaidam, Guwahati-21, 1st Edition, January, 2018. Price Rs.150 only.

প্ৰথম প্ৰকাশ : জানুৱাৰী, ২০১৮

© সম্পাদকৰ দ্বাৰা সংৰক্ষিত

মূল্য : ১৫০.০০ টকা মাত্ৰ

I S B N : 978-93-81691-34-2

পৰিবেশক
অশোক বুক ষ্টল, বুক এম্পৰিয়াম, কিৰণ প্ৰকাশন, বি.আৰ. বুক ষ্টল, বুক ভেলী, বুক লেণ্ড, অসম বুকচ্ আৰু বুক ভিউ, পাণবজাৰ, গুৱাহাটী-১।
ভৱানী বুক হাউচ্, জি. টি. বি. পথ, ধুবুৰী।
অসমী পুস্তকালয়, হয়বৰগাঁও, নগাঁও।
ৰিজু প্ৰকাশন, বৰপেটা।

মুদ্ৰণ : ড্ৰোনা এচোচিয়েট, গুৱাহাটী।

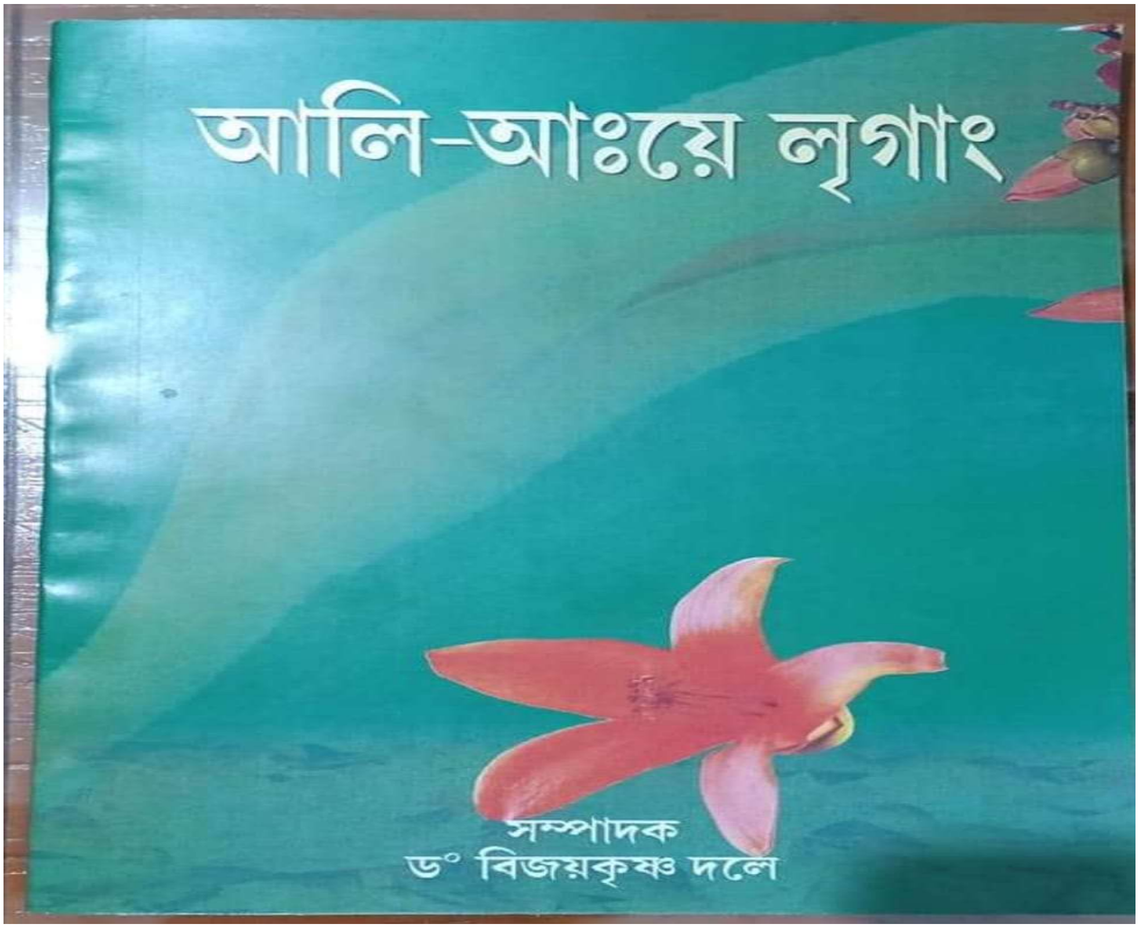

ALI-A:YÉ LÍGANG: অভয়পুৰ মাজগাঁও আলি-আঃয়ে লৃগাং উদ্‌যাপনৰ লগত সংগতি ৰাখি প্ৰকাশিত আৰু ড° বিজয়কৃষ্ণ দলে সম্পাদিত লৃগাং বিশেষ গ্ৰন্থ। ১৫ মাৰ্চ, ২০১৯ চন।

© সম্পাদক

প্ৰথম প্ৰকাশ ঃ ১৫ মাৰ্চ, ২০১৯

সম্পাদক
ড° বিজয়কৃষ্ণ দলে

•

প্ৰকাশক
সভাপতি আৰু সম্পাদক
অভয়পুৰ মাজগাঁও আলি-আঃয়ে লৃগাং উদ্‌যাপন সমিতি
ঢকুৱাখনা, লখিমপুৰ (অসম)

বেটুপাত
ৰিতু বৰগোহাঁই

মূল্য ঃ ২৫ টকা

মুদ্ৰক ঃ ৰামধেনু প্ৰিন্টিংচ, দুবৰাচুক, ডিব্ৰুগড়

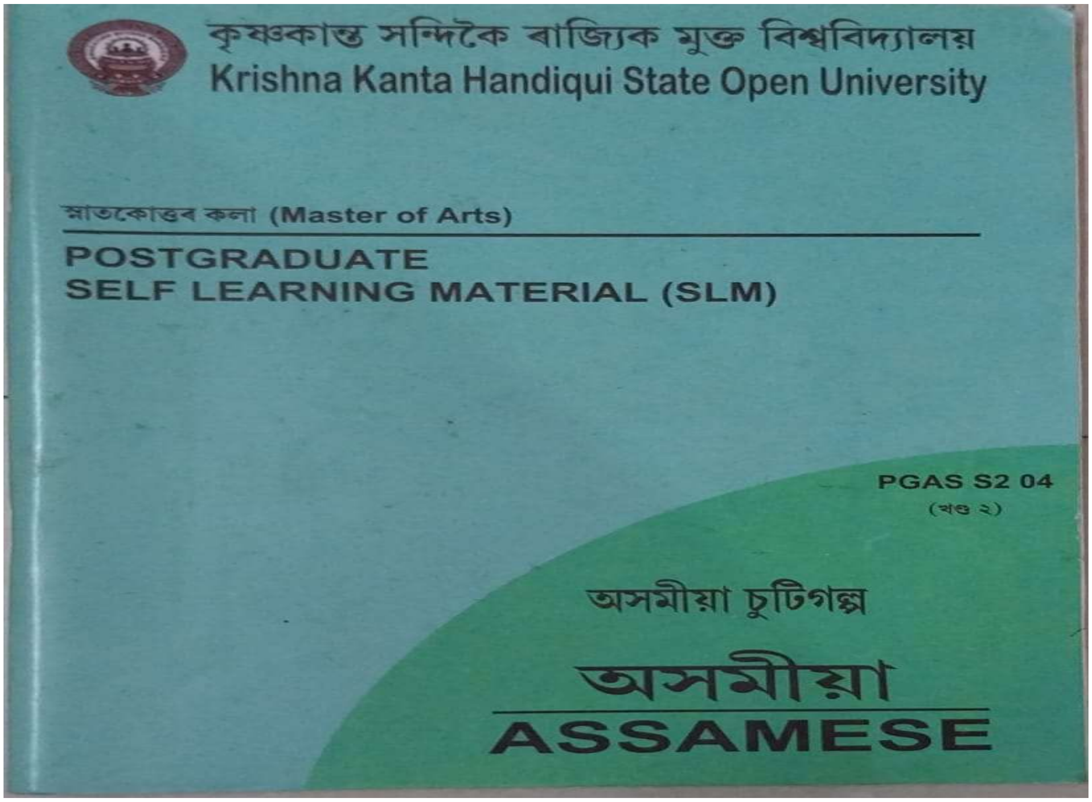

বিষয়সূচী

পৃষ্ঠা নং

অধ্যায় ৮ ঃ লক্ষ্মীনাথ ফুকন ঃ 'মহিমাময়ী' ১৩৩–১৪৮
লক্ষ্মীনাথ ফুকন ঃ জীৱন আৰু কৃতি ঃ লক্ষ্মীনাথ ফুকনৰ গল্পৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্যসমূহ; 'মহিমাময়ী' ঃ গল্পটোৰ কাহিনীভাগ, গল্পটোৰ চৰিত্ৰসমূহ, গল্পটোৰ সাধাৰণ আলোচনা, গল্পটোৰ বিশেষত্ব

অধ্যায় ৯ ঃ ৰমা দাশ ঃ 'অবুজ মায়া' ১৪৯–১৭৩
ৰমা দাশ ঃ জীৱন আৰু কৃতি ঃ ৰমা দাশৰ গল্পৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্যসমূহ; 'অবুজ মায়া' ঃ গল্পটোৰ মূল পাঠ, গল্পটোৰ চৰিত্ৰসমূহ, গল্পটোৰ সাধাৰণ আলোচনা, চুটিগল্প হিচাপে 'অবুজ মায়া'

অধ্যায় ১০ ঃ ভবেন্দ্ৰনাথ শইকীয়া ঃ 'সেন্দূৰ' ১৭৪–১৮৮
ভবেন্দ্ৰনাথ শইকীয়া ঃ জীৱন আৰু কৃতি ঃ ভবেন্দ্ৰনাথ শইকীয়াৰ গল্পৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্যসমূহ; 'সেন্দূৰ' ঃ গল্পটোৰ সাধাৰণ আলোচনা, গল্পটোৰ কাহিনীভাগ, গল্পটোত প্ৰতিভাত হোৱা চৰিত্ৰসমূহ, গল্পটোৰ বিশেষত্ব

অধ্যায় ১১ ঃ নিৰুপমা বৰগোহাঞি ঃ 'টেঁকীৰ সৰগ' ১৮৯–২০২
নিৰুপমা বৰগোহাঞি ঃ জীৱন আৰু কৃতি ঃ নিৰুপমা বৰগোহাঞিৰ গল্পৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্যসমূহ; 'টেঁকীৰ সৰগ' ঃ গল্পটোৰ সাধাৰণ আলোচনা, গল্পটোৰ কাহিনীভাগ, গল্পটোৰ চৰিত্ৰ চিত্ৰণ, গল্পটোৰ বিশেষত্ব

✓ **অধ্যায় ১২ ঃ শীলভদ্ৰ ঃ 'সংগ্ৰাম'** ২০৩–২২০
শীলভদ্ৰ ঃ জীৱন আৰু কৃতি ঃ শীলভদ্ৰৰ গল্পৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্যসমূহ; 'সংগ্ৰাম' ঃ গল্পটোৰ সাধাৰণ আলোচনা, গল্পটোৰ কাহিনীভাগ, গল্পটোৰ চৰিত্ৰসমূহ, গল্পটোৰ বিশেষত্ব

অধ্যায় ১৩ ঃ সৌৰভ কুমাৰ চলিহা ঃ 'বীণা-কুটিৰ' ২২১–২৩৮
সৌৰভ কুমাৰ চলিহা ঃ জীৱন আৰু কৃতি ঃ সৌৰভ কুমাৰ চলিহাৰ গল্পৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্যসমূহ; 'বীণা-কুটিৰ' ঃ গল্পটোৰ সাধাৰণ আলোচনা, গল্পটোৰ কাহিনীভাগ, গল্পটোৰ চৰিত্ৰ চিত্ৰণ, গল্প কওঁতাৰ মনৰ সম্ভেদ, গল্পটোৰ বিশেষত্ব

অধ্যায় ১৪ ঃ হৰেকৃষ্ণ ডেকা ঃ 'শ্ব'বেঙ্গাৰ' ২৩৯–২৫০
হৰেকৃষ্ণ ডেকা ঃ জীৱন আৰু কৃতি ঃ হৰেকৃষ্ণ ডেকাৰ গল্পৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্যসমূহ; 'শ্ব'বেঙ্গাৰ' ঃ গল্পটোৰ কাহিনীভাগ, গল্পটোৰ চৰিত্ৰসমূহ, গল্পটোৰ সাধাৰণ আলোচনা, গল্পটোৰ বিশেষত্ব

প্ৰসঙ্গ পুথি ২৫১–২৫৩
পৰিশিষ্ট (অধ্যায় ৫) ২৫৪–২৫৬
পৰিশিষ্ট (অধ্যায় ৭) ২৫৭–২৬২
পৰিশিষ্ট (অধ্যায় ৮) ২৬৩–২৭০
পৰিশিষ্ট (অধ্যায় ১২) ২৭১–২৭৮
পৰিশিষ্ট (অধ্যায় ১৪) ২৭৯–২৮৫

কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ ৰাজ্যিক মুক্ত বিশ্ববিদ্যালয়
Krishna Kanta Handiqui State Open University

স্নাতকোত্তৰ কলা (Master of Arts)

POSTGRADUATE
SELF LEARNING MATERIAL (SLM)

PGAS S4 02
(Language)
Exam Code 128 N

প্ৰাকৃতিবিজ্ঞান আৰু অসমীয়া ৰূপতত্ত্ব

অসমীয়া
ASSAMESE

বিষয় সূচী

		পৃষ্ঠা নং
অধ্যায় ১ ঃ	**প্ৰাকৃতি বিজ্ঞান ঃ সাধাৰণ আলোচনা** প্ৰাকৃতি আৰু উপাকৃতি; প্ৰাকৃতিৰ প্ৰয়োগগত পৰিৱৰ্তন; মুক্ত প্ৰাকৃতি, বদ্ধ প্ৰাকৃতি	৭ - ১৫
অধ্যায় ২ ঃ	**অসমীয়া ৰূপতত্ত্ব** অসমীয়া ৰূপতত্ত্বৰ সাধাৰণ পৰিচয়	১৬ - ৩১
অধ্যায় ৩ ঃ	**পদ বিভাজন** পদৰ সংজ্ঞা; পদৰ শ্ৰেণীবিভাগ; অব্যয় পদ, সব্যয় পদ, ক্ৰিয়াপদ, নামপদ, বিশেষ্য পদৰ শ্ৰেণীবিভাগ; জাতিবাচক বা সাধাৰণ সংজ্ঞাবাচক বিশেষ্য, বিশেষ সংজ্ঞাবাচক বিশেষ্য, সমূহ বা সমষ্টিবাচক বিশেষ্য, বস্তুবাচক বিশেষ্য, গুণবাচক বিশেষ্য, অব্যয়ৰ পৰিচয় আৰু শ্ৰেণীবিভাগ; যোজক বা সংযোজক অব্যয়, বিয়োজক বা পৃথকবোধক অব্যয়, সন্দেহবোধক, ভাববোধক, সম্বোধনবোধক, সমিধানবোধক, আনুষঙ্গিক বা পদান্বয়ী অব্যয়,	৩২ - ৫৩
অধ্যায় ৪ ঃ	**বিশেষণ আৰু বিশেষণৰ তুলনা** বিশেষণৰ পৰিচয়; বিশেষণৰ শ্ৰেণীবিভাগ, বিশেষণৰ তুলনা	৫৪ - ৬৫
অধ্যায় ৫ ঃ	**সৰ্বনাম আৰু সৰ্বনামৰ তিৰ্যক ৰূপ** সৰ্বনামৰ পৰিচয়; সৰ্বনামৰ শ্ৰেণীবিভাগ, সৰ্বনামৰ তিৰ্যক ৰূপ	৬৬ - ৭৪
অধ্যায় ৬ ঃ	**বচন আৰু লিংগ** বচন ঃ সাধাৰণ পৰিচয়; একবচন আৰু বহুবচনৰ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰাৰ উপায়, বহুবচনৰ প্ৰত্যয় আৰু ইয়াৰ প্ৰয়োগ, লিঙ্গ ঃ সাধাৰণ পৰিচয়; অসমীয়া ভাষাৰ লিংগ নিৰ্ণয়ৰ উপায়, ব্যাকৰণগত লিংগ	৭৫ - ৮৯
অধ্যায় ৭ ঃ	**শ্ৰেণী নিৰ্দেশক বা নিৰ্দিষ্টতাবাচক প্ৰত্যয় আৰু অনিৰ্দিষ্টতাবাচক প্ৰত্যয়** নিৰ্দিষ্টতাবাচক প্ৰত্যয়ৰ এক চমু পৰিচয়; অসমীয়া ভাষাৰ নিৰ্দিষ্টতাবাচক প্ৰত্যয় আৰু ইয়াৰ প্ৰয়োগ, অনিৰ্দিষ্টতাবাচক প্ৰত্যয় আৰু ইয়াৰ প্ৰয়োগ	৯০ - ১০২
অধ্যায় ৮ ঃ	**কাৰক আৰু শব্দবিভক্তি** কাৰকৰ সাধাৰণ পৰিচয়; কাৰকৰ ভাগ বা প্ৰকাৰভেদ, কাৰক নিৰ্ণয়ৰ উপায়, শব্দবিভক্তি আৰু শব্দবিভক্তিৰ প্ৰকাৰ; কাৰকবাচক বিভক্তি আৰু ইয়াৰ প্ৰয়োগ, পুৰুষবাচক বিভক্তি আৰু ইয়াৰ প্ৰয়োগ	১০৩ - ১১৫

অধ্যায় ৯ ঃ ক্ৰিয়া আৰু ক্ৰিয়া-বিভক্তি ১১৬ - ১৩২

ক্ৰিয়াৰ সঙ্গতি কৰ্তা আৰু ক্ৰিয়াৰ সঙ্গতি ক্ৰিয়া পদৰ ভাগ; সমাপিকা ক্ৰিয়া, অসমাপিকা ক্ৰিয়া, সদৰ্থক আৰু নঞৰ্থক ক্ৰিয়া, অকৰ্মক ক্ৰিয়া আৰু সকৰ্মক ক্ৰিয়া, ক্ৰিয়াৰ কাল আৰু দশা; ক্ৰিয়াৰ পুৰুষ আৰু ক্ৰিয়াৰ বিভক্তি

অধ্যায় ১০ ঃ বাক্যতত্ত্ব ১৩৩ - ১৪৫

বাক্য ঃ সাধাৰণ পৰিচয়; বাক্যৰ শ্ৰেণীবিভাগ, খণ্ডবাক্য

অধ্যায় ১১ ঃ অসমীয়া আৰু মগধীয় ভাষাৰ ৰূপতত্ত্বৰ তুলনা ১৪৬ - ১৮৯

অসমীয়া, বাংলা, ওড়িআ আদি মগধীয় ভাষাৰ উদ্ভৱ আৰু পৰিচয়; বাংলা ভাষাৰ ৰূপতত্ত্বৰ আলোচনা; ওড়িআ ভাষাৰ ৰূপতত্ত্বৰ আলোচনা; অসমীয়া, বাংলা আৰু ওড়িআ ভাষাৰ ৰূপতত্ত্বৰ তুলনামূলক বিচাৰ; মৈথিলী ভাষাৰ ৰূপতত্ত্ব ঃ এক পৰিচয়

প্ৰসঙ্গ পুথি ১৯০ - ১৯২

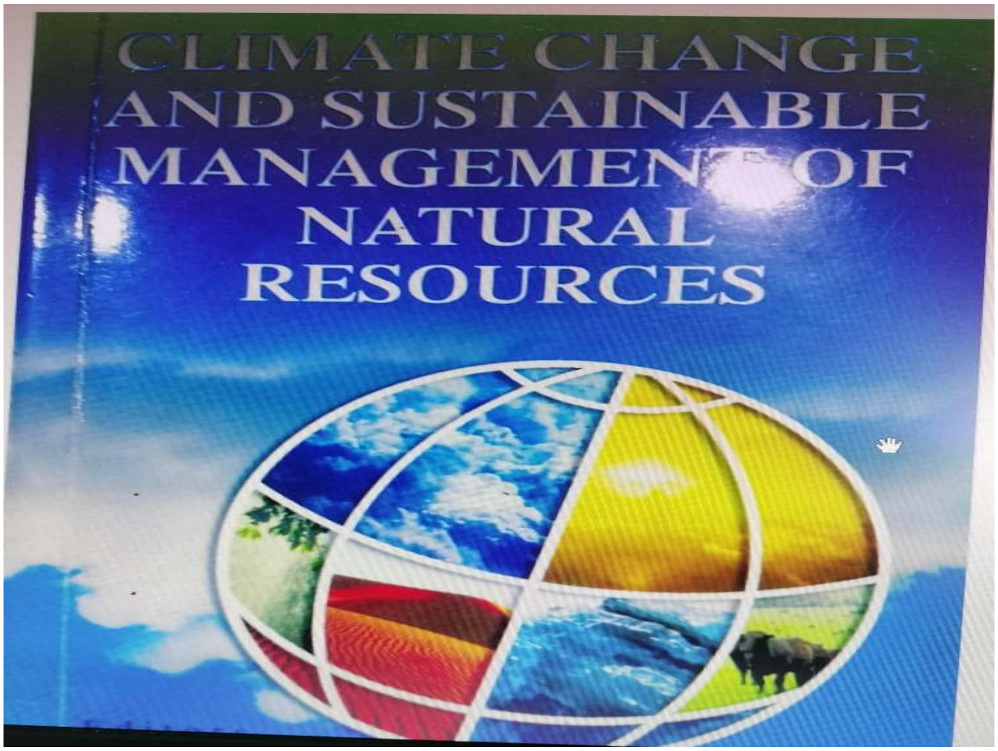

Climate Change and Sustainable Management of Natural Resources
ISBN- 978-93-87263-90-1

"Nature Never Did Betray the Heart Who Loved Her" –Wordsworth's Theory of Nature: An Eco-criticism Perspective

Dr. Anima Baishya*

Abstract

The treatment of nature in Romantic age was basically ecological. Ecological consciousness has been a subject in Wordsworth's poetic fervour. The very feeling towards nature portrayed by Wordsworth makes him romantic and this romantic feeling fused with nature turned itself into a critical faculty. The holistic relationship between man and nature is threatened due to anthropogenic factors. The present paper attempts to focus on Wordsworth's representation of nature, the ethical perspective along with eco-activism as reflected on poems (selected) of Wordsworth in the Eco criticism perspective.

Key Words: Eco criticism, nature, pantheism, anthropogenic factors, eco-activism

*Asst. Prof. Dept. of English, SBMS College, Sualkuchi
E-mail: animabaishya@yahoo.co.in

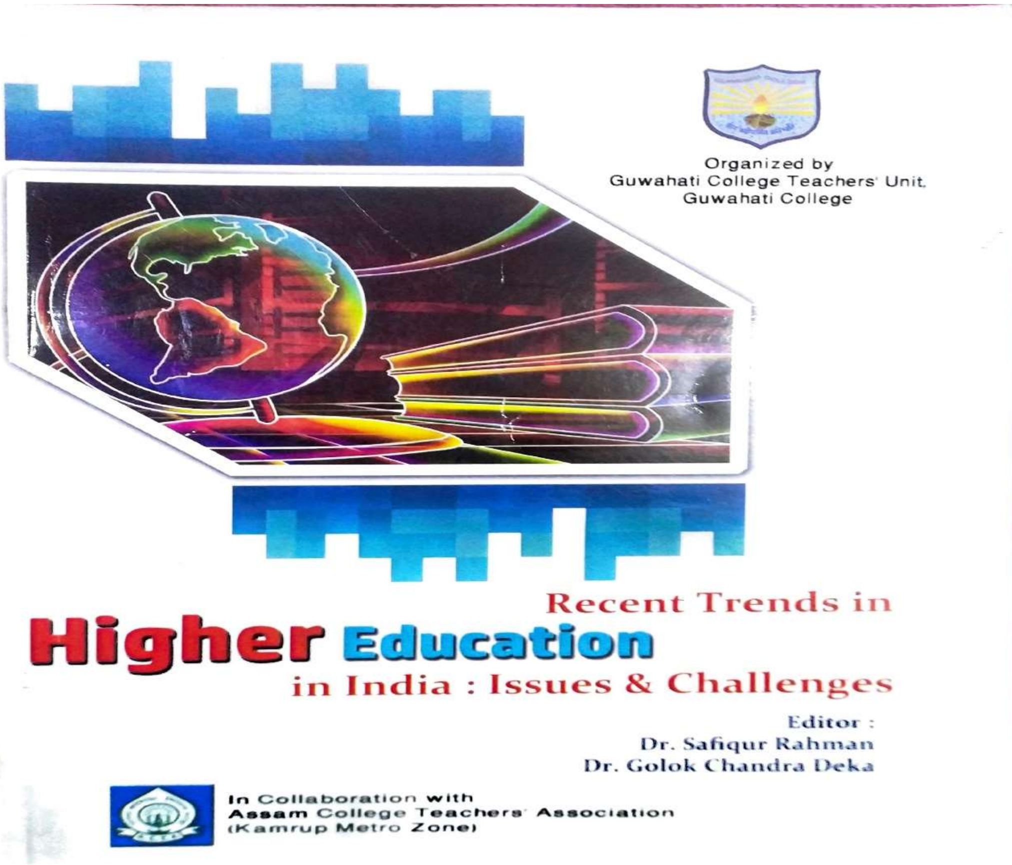

Qualitative Sustainability in Higher Education Institutions in the Context of Rural Set-up : An Overview

Dr. Anima Baishya

1.1 Introduction

Qualitative Sustainability is an inclusive term, connoting the integration of both quality and sustainability in Higher Education. The very purpose of this tertiary education is to achieve the result.

According to dictionary meaning, quality is a standard, norm or excellence. As far as Higher Education is concerned, quality is related to fostering sustainability in the context of disseminating knowledge and skills, creating human resources for the nation, by making us realise our responsibility towards society and nation. The very aspect of quality enhancement is associated with the holistic development of Higher Education. Quality will definitely embrace the implication of sustainable state or growth in social and cultural milieu.

Quality is a relative concept. When we are to focus quality in Higher Education, it implies of its contextual and need specific characteristics. The exclusively rural based institutions may have a different set of input or purpose, which may not be effective or suitable or even required for urban set- up institutions. Similarly at intra- institutional level also, the facet of quality varies. The manifestation of quality incorporates the goal of qualitative teaching- learning situation both for teachers and students, where as it is quality in outcome for the employer.

2.1 Objective

In order to attain a consensus on the tangible quality situation prevailing in the colleges of rural base in the context of Assam, it is regarded as desirable by the present investigator to make an attempt to locate on the linkage between quality and sustenance of Higher Education. The main objective is to identify and discuss the quality and sustenance of the rural based colleges of Assam. It is a modest attempt to shed a light on quality parameter in every aspect of Higher Education in relation to rural colleges, whether be it curriculum, teaching-learning, infrastructure, student support and progression, governance, leadership, research, innovation and extension, evaluation system, etc.

3.1 Limitation of the Study

Higher Education is a labelling term, which incorporates higher secondary institutions, colleges and universities. The present paper strictly limits on rural colleges of Assam in the perspective of quality parameters and sustenance. There is a need felt to address the issue of quality of these institutions.

Assistant Professor, Department of English, SBMS College, Sualkuchi

লোকনাট্য ঃ লোকনাট্যৰ প্ৰকাৰ আৰু অসমীয়া নাট্য সাহিত্যত ইয়াৰ প্ৰভাৱ

ড° মনালিছা বৰা

১.০০ প্ৰস্তাৱনা

লোক সাহিত্যৰ বিশাল ক্ষেত্ৰখনৰ এক বুজন অংশ অধিকাৰ কৰি আছে লোকনাট্যই। লোকনাট্যৰ অনুষ্ঠানসমূহ লোক-সংস্কৃতিৰো এক অপৰিহাৰ্য অংগ। লোকনাট্যসমূহে পৃথিৱীৰ প্ৰায়বোৰ দেশৰে নাট্য সাহিত্য তথা নাট্য অভিনয়ক কম বেছি পৰিমাণে প্ৰভাৱান্বিত কৰা দেখা যায়। কোনো এখন দেশৰ নাটকৰ উৎপত্তিলৈ মন কৰিলে দেখা যায় যে লোকনাট্যসমূহৰ যোগেদিহে সেই দেশৰ নাট্য ধাৰাৰ জন্ম আৰু বিকাশ হয়। অৰ্থাৎ নাটকৰ উৎপত্তিৰ ক্ষেত্ৰত লোক শিল্পীসকলৰ দ্বাৰা পৰম্পৰাগতভাৱে পৰিবেশন কৰা লোক নাট্যানুষ্ঠানসমূহৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা আছে। লোকনাট্য বা Folk-Drama এই শব্দটোৱে সৰ্বসাধাৰণৰ মাজত মুখে মুখে প্ৰচলিত আৰু লিখিত ৰূপ পৰিগ্ৰহণ নকৰা নাটকক বুজায়। গাঁৱলীয়া সমাজত জনগণৰ জীৱনৰ পটভূমিত যি নাট্যধৰ্মী ৰচনা মৌখিকভাৱে ৰচিত আৰু পৰম্পৰাগতভাৱে প্ৰচাৰিত হয় সিয়েই লোকনাট্য।[১] বিশ্বৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ আদিম লোক-সমাজত লোকনাট্য পৰম্পৰাৰ প্ৰচলন থকাৰ উমান পোৱা যায়। কোনো ধৰ্মীয় লোক উৎসৱৰ পৰাই এই পৰম্পৰা গঢ় লৈ উঠে। পৰৱৰ্তী সময়ত নৃত্য-গীতৰ ঠাইত সংলাপ আৰু অংগী-ভংগীয়ে প্ৰাধান্য লাভ কৰি, শিল্পৰীতিৰ ফালৰ পৰা উন্নত হৈ যেতিয়া লিখিত ৰূপ লাভ কৰে তেতিয়াই পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ নাটকলৈ ৰূপান্তৰিত হয়।

লোকনাট্য হ'ল নৃত্য-গীত আৰু অভিনয় প্ৰধান নাটক। লোকনাট্য সমূহলৈ মন কৰিলে ইয়াৰ কেইটামান বৈশিষ্ট্য চকুত পৰে। অৰ্থাৎ লোকনাট্য নৃত্য আৰু গীতৰ সমষ্টি। গতিকে ইয়াৰ এটা অন্যতম বৈশিষ্ট্য হ'ল সংলাপৰ তুলনাত নৃত্য আৰু গীতৰ প্ৰাধান্য। কোনো ধৰ্মীয় কাৰ্য আৰু উৎসৱ অনুষ্ঠানৰ লগত লোকনাট্যসমূহ বিশেষভাৱে জড়িত। লোকনাট্যত কাহিনী নিৰ্মাতাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি অভিনেতা, বাদ্য, বাদ্য সংগত কৰোঁতা লৈকে সকলোকে লোক-সমাজৰ পৰা গ্ৰহণ কৰা হয়। লোকনাট্যৰ কোনো লিখিত ৰূপ নাই, ই

জতুৱা-ঠাঁচ, খণ্ডবাক্য, ফকৰা-যোজনা আৰু সাঁথৰ

ড° মনালিছা বৰা

১.০০ জতুৱা-ঠাঁচ (Idimos)

জতুৱা ঠাঁচ হৈছে প্ৰত্যেক ভাষাৰে এক অনুপম সম্পদ। জতুৱা ঠাঁচৰ মাজতে ভাষা এটাৰ কালিকা শক্তি নিহিত হৈ থাকে। তদুপৰি ভাষা এটাক পৰিপূৰ্ণ তথা সমৃদ্ধ কৰি তোলাৰ ক্ষেত্ৰত জতুৱা ঠাঁচ যুক্ত বিশিষ্ট ভংগীয়ে বিশেষভাৱে সহায় কৰে। প্ৰত্যেক জাতিৰে কথা কোৱাৰ এক নিজস্ব বিশিষ্ট ভংগী আছে। অসমীয়া ভাষাও এই ক্ষেত্ৰত ব্যতিক্ৰম নহয়। অসমীয়া ভাষাৰ ব্যৱহাৰৰ এই নিজস্ব ভংগী বা ঘৰুৱা ৰূপটোক জতুৱা ঠাঁচ (Idioms) বুলি কোৱা হয়। অসমীয়া ভাষাত প্ৰয়োগ হোৱা এই জতুৱা ঠাঁচবোৰ আন ভাষীৰ তুলনাত অসমীয়া ভাষীয়েহে সহজতে আৰু শুদ্ধভাৱে বুজিব বা প্ৰয়োগ কৰিব পাৰে। আন ভাষা-ভাষীয়ে সেই বিশিষ্ট ভংগী সহজতে আয়ত্ব তথা প্ৰয়োগ কৰিব নোৱাৰে। অসমীয়া ভাষাত প্ৰয়োগ হোৱা এই জতুৱা ৰূপসমূহে ভাষাটোক স্বকীয় ৰূপত প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ লগতে ভাষাটোক অধিক প্ৰকাশক্ষম, অৰ্থবহ, বোধগম্য আৰু ব্যঞ্জনাধৰ্মী কৰি তোলে। গতিকে এক কথাত ক'বলৈ গ'লে একোটা ভাষাৰ ব্যৱহাৰৰ এক বিশেষ ভংগিমা বা একোটা ঘৰুৱা ঠাঁচ থাকে মিটি ঠাঁচে ভাষাৰ মৌলিকতা প্ৰদৰ্শন কৰাৰ লগে লগে আন এটি ভাষাৰ লগত সেই ভাষাটিৰ বিশেষ পাৰ্থক্য নিৰ্ণয় কৰে।[১] জতুৱা ঠাঁচ হৈছে যিকোনো এটা ভাষাৰ অন্তৰ্নিহিত কালিকা শক্তি, যি এটা ভাষাক আভ্যন্তৰীণ বৈশিষ্ট্যৰ দিশৰ পৰা আন এটাৰ পৰা পৃথক কৰিছে। অসমীয়া ভাষাত আৰ্যমূলীয় হ'লেও এই ভাগৰ গঠন প্ৰণালীত এনে কিছুমান বিশেষ বৈশিষ্ট্য আছে, যিটো আন সকলো ভাৰতীয় ভাষাতকৈ পৃথক। এই পৃথকত্ব সূচিত কৰিছে ভাষাটোৰ অন্তৰ্নিহিত জতুৱা ৰূপটোৱেই। ভাষাত ব্যৱহৃত এই জতুৱা ঠাঁচ প্ৰথমতে ঘৰুৱা কথা বাৰ্তাত কথিত ৰূপত প্ৰয়োগ হয় আৰু সময়ৰ অগ্ৰগতিৰ লগে লগে এইবিলাক লিখিত ৰূপতো প্ৰয়োগ হয়। ভাষাৰ জতুৱা বচনভঙ্গী সৃষ্টিৰ অন্তৰালত এটা পটভূমি আছে। কোনো এটা ভাষা কোৱা লোকসকলৰ নিজস্ব প্ৰকাশভঙ্গী, সামাজিক ৰীতি-নীতি, আচাৰ-ব্যৱহাৰ, ধৰণ-কৰণ, চকুৰ আগত দেখা বিভিন্ন বস্তুৰ লগত

শংকৰদেৱৰ 'দশম'ৰ 'ৰাসলীলা'ত প্ৰকাশিত ভগৱৎ ভক্তি

ড° মনালিছা বৰা

অসমত নৱবৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ পাতনি মেলা মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ সাহিত্যৰাজিৰ ভিতৰত এখন অন্যতম অনুবাদ কাব্য হ'ল 'দশম'। মহৰ্ষি বেদব্যাস ৰচিত ভাগৱত মহাপুৰাণৰ দশম স্কন্ধৰ ১-৪৯ অধ্যায়লৈকে এইখিনিক আদি দশম বুলি কোৱা হয় আৰু মহাপুৰুষ শংকৰদেৱে ইয়াৰে ১-৪৭ অধ্যায়লৈকে প্ৰাঞ্জলভাৱে ভাঙনি কৰে। অৰ্থাৎ শংকৰদেৱৰ আদি দশম কাব্য ভাগৱত মহাপুৰাণৰ দশম স্কন্ধৰ আদিছোৱাৰ প্ৰাঞ্জল ভাঙনি। অনুবাদ গ্ৰন্থ হ'লেও শংকৰদেৱৰ 'দশম' কাব্য বৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ প্ৰধান চাৰি পুথিৰ অন্যতম; য'ত শিশু কৃষ্ণৰ দুষ্টালি, সমনীয়াৰ লগত খেল-ধেমালি, যশোদাৰ মাতৃসুলভ ব্যৱহাৰ আৰু গোপীসকলৰ কৃষ্ণৰ প্ৰতি গভীৰ অনুৰাগ বাস্তৱ আৰু সজীৱভাৱে বৰ্ণিত হৈছে। এইবোৰৰ মাজেৰে শ্ৰীকৃষ্ণৰ শ্ৰেষ্ঠত্ব আৰু আধ্যাত্মিক তত্ত্ব প্ৰকাশিত হৈছে। তদুপৰি বিষয়বস্তু, বৰ্ণনাৰীতি, ভাষাৰ সৌষ্ঠৱ আৰু ভক্তিৰ গাঢ়তাৰ বাবেও শংকৰদেৱৰ 'দশম' কাব্য অন্যতম শ্ৰেষ্ঠ গ্ৰন্থৰূপে স্বীকৃত হৈছে।

'ৰাসলীলা' বা 'ৰাসক্ৰীড়া' ভাগৱত মহাপুৰাণৰ